

Slepec in mleko.

Ruski spisal *L. N. Tolstoj*.

d rojstva slep človek je vprašal videčega: „Kakšna je barva mleka?“ Videči je rekel: „Barva mleka je taka — kakor bel papir.“ Slepec je vprašal: „Kaj je torej? Ta barva tedaj šumi pod rokami kakor papir?“ Videči je rekel: „Ne, ona je bela, kakor je bela moka.“ Slepec je vprašal: „Kaj je torej? Ona je tako mehka in sipajoča se kakor moka?“ Videči je rekel: „Ne, ona je pravzaprav bela — kakor zajec-belec.“ Slepec je vprašal: „Kaj torej? Ona je kosmata in mehka kakor zajec?“ Videči je rekel: „Ne, bela barva je prav taka kakor sneg.“ Slepec je vprašal: „Kaj torej? Ona je hladna kakor sneg?“

In kolikor primerov bi videči povedal, bi si slepec ne mogel misliti, kakšna je bela barva mleka.

Stari lev.

Ruski spisal *L. N. Tolstoj*.

ev se je postaral — in prišla je k njemu smrt. Prišle so vse zveri in stale okolo leva. Zverem je bilo težko in žal, vse so stale molče. Prišel je osel — glupa glava — in začel pljuvati na leva, rekoč: „Poprej sem se te bal, a sedaj se te ne bojim, pljujem nate.“

Zveri so se lotile osla in ga ubile.

Lisica in žerjav.

Ruski spisal *L. N. Tolstoj*.

ovabila je lisica žerjavo na obed in mu dala juhe na krožniku. Žerjav ni mogel ničesar vzeti s svojim dolgim kljunom, in lisica je vse sama pojedla. Drugi dan je povabil žerjav lisico k sebi in ji dal obed v vrču z dolgim vratom. Lisica ni mogla vtekniti gobca v vrč, a žerjav je vtaknil svoj dolg vrat vanj in izpil vse sam.

